

భక్త విభవదత్త

మధుబాబు

MVS
PUBLICATIONS

టెర్రర్ ఐలండ్

రచన

మధుబాబు

© Author

© Madhu Baabu

This digital book is published by -

కినిగె డిజిటల్ టెక్నాలజీస్ ప్రయివేట్ లిమిటెడ్.

సర్వ హక్కులూ రక్షించబడ్డాయి.

All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the author. Violators risk criminal prosecution, imprisonment and or severe penalties.

టెర్రర్ ఐలండ్

“మధూ! అణుశక్తిని శాంతియుత ప్రయోజనాలకు వుపయోగించాలని అభిలషించి అనేక రకాల పథకాలను చేపట్టింది భారత ప్రభుత్వం దేశం నలుమూలలావున్న మన సైంటిస్టులనందర్నీ ఒకచోట చేర్చి పెద్ద ఎత్తున పరిశోధనలు చేయిస్తున్నది. వారి పరిశోధనలు దిగ్విజయంగా ముగిసిన మరుక్షణం మన దేశం అణు విజ్ఞానంలో అందరికంటే రెండు మెట్లు పైకి చేరుకుంటుంది!”

“మనం, మన దేశం అంటే గిట్టని మన యిరుగు పొరుగు రాజ్యాధినేతలు యీ పరిశోధనలకు అంతరాయం కల్పించాలని శతవిధాల ప్రయత్నించారు. మన సి.ఐ.డిల నేర్పరితనం వల్ల విదేశీ గూఢచారుల ప్రయత్నాలు విఫలం అయ్యాయి.”

“ఇంకో రెండు మాసాలలో మన సైంటిస్టుల పరిశోధనలు ముగియబోతున్నాయి. వెంటనే అనుకున్న పథకాలను ఆచరణలో పెట్టాలని ఆకాంక్షిస్తున్న మన నాయకులకుయిప్పుడు మరొక కొత్త సమస్య ఎదురగుగా వచ్చి నిలబడింది. శాంతియుత ప్రయోజనాలకు వుద్దేశించబడిన మన శాస్త్రజ్ఞుల పరిశోధనా ఫలితాలు _ రివర్స్ చేయబడితే భయంకరమైన అణ్వాయుధాలుగా తయారౌతాయి. ఇంతవరకూ ప్రపంచంలో ఎవరూ అటువంటి ఆయుధాలను నిర్మించలేదు. ఇంకో పాతిక సంవత్సరాలదాకా అటువంటి ప్రజ్ఞాపాటవాలను సంపాదించుకోలేరు.”

“అందువల్ల యీ పరిశోధనా ఫలితాలను, ఫార్ములాలను అతి రహస్యంగా వుంచాలని నిర్ణయించారు మన నాయకులు మధూ! ఆ నిర్ణయం తీసుకోబడిన మరుసటి రోజునే పాకిస్థాన్ పాలకులు అణ్వాయుధాలు నిర్మించటానికి తలబడినట్లు మనకు వార్తలు వచ్చాయి.”

“మన సి.ఐ.డిలు కొంత మంది ఆ వివరాలను సేకరించుకువచ్చారు. పాకిస్థాన్ పాలకులు అణ్వాయుధాలు నిర్మించటానికి ఉపయోగించే ఫార్ములాలు మనకు అందాయి మధూ! మన శాస్త్రజ్ఞులు తయారుచేసిన ఫార్ములానే రివర్స్ చేశారు వారు. అంటే మన రహస్యాలు వారికి తెలుస్తున్నాయి. చీమకూడా లోనికి పోవటానికి వీలులేనంత కట్టుదిట్టమైన కాపలావున్న మన రీసెర్చ్ లేబరేటరీలలోని విషయాలు బయటికి వెళుతున్నాయి.”

“మధూ! యీ విషయం చదివి... నువ్వు అనేక రకాల అనుమానాలకుగరి అవుతున్నావని నాకు తెలుసు. ఎన్నో పరిశోధనలు జరిగాయి. మన సైంటిస్టులలో దేశద్రోహులు లేరు. లేబరేటరీలలోని శత్రువులు ప్రవేశించి మన పరిశోధనా ఫలితాలను తస్కరించే అవకాశంలేదు. అయినా... ఏ రోజు విషయాలు ఆ రోజునే పాకిస్థాన్ పాలకులకు చేరుతున్నాయి ఎలా?”

“మన సి.ఐ.బి. కే కొరుకుడు పడని సమస్యగా తయారయింది యిది. ఈ సమస్యను పరిష్కరించగల శక్తి నీకు ఒక్కడికే వుంది ఇటువంటి పనులు చేయటం నీకు యిష్టం లేదని నాకు తెలుసు. తప్పదు మధూ! ఇది మన దేశశాంతి భద్రతలకు సంబంధించిన విషయమేకాదు నా పరువు... మన సి.ఐ.బి పేరు... ఆఖరికి నీ స్నేహితుడు షాడో ప్రతిష్ట అన్నీ కలిసి మట్టిలో పోరలాడే సమయం

ఏతెంచింది. నువ్వు తప్ప మరో వ్యక్తి ఈ సమయంలో మాకు సాయపడలేరు. బాగా ఆలోచించుకొని వెంటనే నీ అంగీకారం తెలియచేస్తావని ఆశిస్తున్నాను _ కులకర్ణి”

ఉత్తరం చదవటం పూర్తి అయింది. నాకు తెలియకుండానే చేతిలోనించి జారి క్రిందపడిపోయింది కాగితం.

ఏదో తెలియని చల్లటి మంచు హస్తమొకటి నా గుండెలను పట్టుకొని పిండుతున్నట్లు అనుభూతి కలిగింది. వళ్ళు గగుర్పొడిచింది. ముఖమంతా స్వేద బిందువులతో నిండిపోయింది. గొంతు తడి ఆరిపోయింది. పెదిమలు ఎండి నాలుక పిడచగట్టుకు పోయింది.

“సార్? ఈ లెటర్ మీదేనా?” అంటూ కింద పడిన కాగితాన్ని తీసి నా ముందు పెట్టాడు ముత్తు.

ఆ మాటతో నాకు తెలివి వచ్చింది. తడబాటును కప్పిపుచ్చుకోవటానికి విపరీతమైన ప్రయత్నం చేస్తూ, లెటర్ని జేబులో పెట్టుకున్నాను.

అయినా ముత్తు కనిపెట్టేశాడు. “ఏమి సార్, అలా వున్నారు?” అన్నాడు పట్టి పట్టి చూస్తూ.

“ఏమీ లేదులే...” అంటూ గబగబా బయటికి వచ్చేశానుగాని ఎలా వున్నానో నాకు తెలుసు. పాతిక రోజులు మలేరియాతో బాధపడిన పేషెంట్లు జ్వరం తగ్గి మరుసటి రోజుఎలా వుంటారో_ అలా వుండి వుంటాను.

పాదాలు అప్రయత్నంగా ముందుకు కదులుతున్నాయి. నా మనస్సు అర్థంలేని ఆలోచనలతో సతమతం అవుతున్నది.

కులకర్ణిగారి భావం నాకు కొట్టవచ్చినట్లు కనిపిస్తూనే వుంది. “మధూ... మరెప్పుడూ ఇటువంటి పనులు చేయమని నిన్ను బలవంతపెట్టను. ఇందులోని కష్టసుఖాలు నాకు బాగా అర్థం అయ్యాయి.” అన్నారాయన ఒకసారి. అది మూడు సంవత్సరాల క్రితం.

వరస చూస్తుంటే... ఆ కష్టఖాల సంగతి మర్చిపోయినట్టుంది. ఏమాత్రం జ్ఞాపకమున్నా... ఈ లెటర్ వ్రాసివుండరు.

ఆయన వ్రాసిన విషయాలన్నీ నా అంతరంగంలో మరోసారి మెదిలాయి. నిజమే! ఎంతో అవసరం అనుకుంటే తప్ప కులకర్ణిగారు నన్ను కాంటాక్టు చేయరు. బాగానే వుంది కాని... ఈ వ్యవహారంలో తలదూర్చి నేను ప్రాణాలతో బయటపడగలనా?

ఊరికే కూర్చోలేక సరదాగా ఎక్స్‌పెరిమెంట్ చేశాను మూడు సంవత్సరాల క్రితం. అప్పుడు కులకర్ణిగారు నా పక్కనే వున్నారు. సరదాగా మెదలుపెట్టిన వ్యవహారం మా యిద్దరినీ పిచ్చివాళ్ళను చేసే స్టేజికి చేరుకున్నది. ఆ పరిస్థితినుంచి బయటిపడేసరికి... నిజంగానే పిచ్చి ఎక్కినంత పని అయింది మా యిద్దరికీ.

ఆ సంఘటనలను తలుచుకునేసరికి నా శరీరం మరింతగా జలదరించింది. ఎక్కడాలేని నీరసమంతా వచ్చి నన్ను ఆవరించుకున్నది.

నడిచే ఓపిక లేక టాక్సీలో నా గదికి చేరుకున్నాను.

ఎంత ప్రయత్నించినా... ఎంత మరిచి పోదామనుకున్నా కులకర్ణిగారి జాబు నా మనఃపథం నుంచి మాయం కావటంలేదు. ఎంత భయంగా వున్నా...

ఆయన కోరికను అంగీకరించాలనే నిర్ణయం నెమ్మదిగా నా హృదయంలో చోటు చేసుకోవటం ప్రారంభించింది.

టీపాయ్ మీద వున్న ఫోన్ అందుకొని మూడు జీరోలకు రింగ్ చేసాను. “హల్లో వాట్ కెనై డూ ఫర్ యూ!” అంటూ వినిపించింది ఒక మృదు మధుర కంఠం.

“కసెక్టు మీ టు డబుల్ జీరో” అన్నాను.

మరునిముషంలో మరో అందమైన కంఠం నన్ను గ్రీట్ చేసింది. సి.ఐ.బి. రిసెప్షనిస్టు బెట్టీ కంఠం అది. నాకు తెలుసు.

“బెట్టీ... మద్రాసునుంచి మాధవ్ రింగ్ చేశాడని బాస్కి చెప్పు. రేపు ఉదయం బయలుదేరి ఢిల్లీ వస్తున్నాను.” అని చెప్పి వెంటనే డిస్కనెక్టు చేశాను.

సరిగ్గా సాయంత్రం నాలుగు గంటలు అయింది సమయం. చీకటి పడటానికి మరో రెండు గంటలు మాత్రమే వ్యవధి వుంది.

టీపాయ్ని గోడకు ఆనించి నేలమీద వున్న కార్పెట్ని చుట్ట చుట్టి అవతల పడేశాను. బకెట్తో నీరు తెచ్చి గదినంతా శుభ్రంగా కడిగి... చెమ్మ లేకుండా నీట్ గా తుడిచాను.

తలారా స్నానం చేసి, ఎర్రటి పట్టు ధోవతిని కట్టుకొని, కావల్సిన సామానులకు గది మధ్యకు చేర్చాను.

సూర్యుడు అస్తమించాడు. సంధ్య చీకట్లు జగతిని చుట్టు ముట్టటం ప్రారంభించాయి.

పాలరాతిలా తళ తళా మెరుస్తున్న గచ్చుమీద స్కేలుతో కొలిచి ఏడు అడుగుల వ్యాసంలో పెద్ద వృత్తాన్ని గీచాను. వృత్తానికి ఆరు పక్కల ఆరు నక్షత్రాలను చిత్రీకరించాను.

ఆరు నక్షత్రాలనూ పసుపు కుంకుమలతో అలరించి ఒక్కొక్కదానిలో ఒక్కొక్క ప్రమిదెను ప్రతిష్ఠించాను. నక్షత్రానికి నక్షత్రానికి మధ్య ఒక నిమ్మపండును నిలబెట్టాను.

పూర్తిగా చీకటి పడింది. దట్టమయిన మామిడితోపులో వుంది నా గది. అందువల్ల కన్నుపొడుచుకున్నా కానరాని అంధకారం నా గదిని ఆవరించుకున్నది. ఆ అంధకారంలో... నేను ప్రతిష్ఠించిన జ్యోతిర్మయ చక్రం... వింతగా కనిపించటం ప్రారంభించింది. గాలి వీచినప్పుడల్లా... జ్యోతులు... అటూ ఇటూ చలిస్తున్నాయి. అది చలించి నప్పుడల్లా నా గుండె వీరంగం మోతలు వినిపిస్తున్నది.

సాధారణమయిన గాలికి అవి ఆరిపోవని నాకు తెలుసు. కాని... నేను ఆ జ్యోతిర్మయ చక్రంలో వుండగా ఆరిపోయాయంటే _ వాటితోపాటు నా జీవనజ్యోతి కూడా ఆరిపోతుంది.

చుట్టూ చూశాను. ఎక్కడ వుండాల్సిన వస్తువులు అక్కడే వున్నాయి. ఫోన్ చక్కగా వున్న టైం పీస్ ఏడుగంటలను సూచిస్తోంది.

నేను అన్ని ఏర్పాట్లు పూర్తి చేసుకొని సిద్ధపడేసరికి ఎనిమిదిన్నర అవుతుంది. పగలంతా కష్టించి పనిచేసేవారు పక్కల మీదికి చేరుకునే వేళ అది.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

<http://kinige.com/kbook.php?id=1940>

* * *

Read other books of Madhu Babu @

**[http://kinige.com/kbrowse.php?via=author
&name=Madhu+babu&id=20](http://kinige.com/kbrowse.php?via=author&name=Madhu+babu&id=20)**